

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu Akademický rok 2018 - 2019

Osobní údaje

Jméno a příjmení studenta:	Vilém Musil
E-mail:	vilemmusil55@gmail.com
Domácí VŠ:	Karlova Univerzita
Domácí fakulta:	Filosofická fakulta
Obor studia:	Ruský jazyk a literatura
Hostitelská země:	Rusko
Hostitelská VŠ:	Belgorodskij gosudarstvennyj nacional'nyj issledovatel'skij universitet
Délka pobytu:	5 měsíců

Prosíme o vyjádření, zda hodláte zprávu poskytnout k uveřejnění a zda ji hodláte zveřejnit anonymně či nikoli. Zveřejnění jména a kontaktu může pomoci dalším uchazečům o studijní pobyt v zahraničí.

**Souhlasím s uveřejněním této zprávy
na internetových stránkách DZS** **ano**
Souhlasím s uvedením jména u mé zprávy **ano**
Souhlasím s uvedením e-mailové adresy u mé zprávy **ano**

Body pro sepsání Zprávy ze studijního pobytu

- **Zahraníční pobyt** (uved'te stručné informace o délce studijního pobytu, o univerzitě či pracovišti, kde jste stáž absolvovali, o Vaší činnosti spojené se studiem)
- **Před odjezdem** (informace o formalitách, které je třeba zajistit před odjezdem – viza, pojištění apod., doprava, spojení, ceny)
- **Ubytování, stravování, doprava** (druh ubytování, kvalita, způsob zajištění, cena, možnost využití studentské koleje, možnost stravování v menze)
- **Finance** (způsob výplaty stipendia, dostatečnost finančních prostředků, potřeba finanční zálohy ze soukromých zdrojů, nepředvídané náklady)
- **Volný čas** (využívání volného času, akce a služby pro studenty, přístup do univerzitních zařízení – do knihoven, k internetu apod., sportovní a kulturní příležitosti, tipy na výlety)
- **S jakými problémy jste se setkal(a) při přípravě cesty a během zahraničního studia**
- **Další komentáře a doporučení** (rady a tipy pro ostatní studenty)
- **Celkové hodnocení** (jaký přínos měla stáž pro Vaše studium, diplomový projekt, doktorskou práci, pro zlepšení jazykových znalostí apod.)
- **Odkaz na fotogalerii** (můžete připojit odkaz na Vaše osobní webové nebo facebookové fotoalbum, případně je možné zaslat několik fotografií v příloze e-mailu)

Text zprávy:

Od 13.9.2018 do 31.1.2019 (přibližně 5 měsíců) jsem byl na studijním pobytu na Státní výzkumné bělgorodské univerzitě ve městě Bělgorod. Spolu s přítelkyní jsme byli prvními z republiky, kteří byli na univerzitu skrz tento program posláni. To byl taky jeden z důvodů, proč místní profesori a zástupci kateder pořádně nevěděli, co s námi mají dělat nebo kam nás mají zařadit. Zahraniční studenti na této univerzitě totiž zpravidla nejdříve studují rok ruštinu a potom jsou zařazeni spolu s ostatními ruskými studenty do prvních ročníků a studují několik let, dokud nezískají bakalářský titul. Lidi na mezinárodním oddělení byli moc vstřícní, vše vysvětlili a přiřadili nám lidi, u kterých se máme hlásit. Vedoucí katedry Ruského jazyka a ruské literatury mě se vším obeznámila a osobně představila jednotlivé profesory, jejichž lekce mohu navštěvovat. Jediný problém byl, že jsem musel skoro tři týdny čekat na příkaz o přijetí ke studiu, který musel podepsat děkan. Bez tohoto příkazu jsem nemohl navštěvovat univerzitní knihovnu, vejít do internetového informačního systému a neměl jsem studentský průkaz, což značně komplikovalo vstup do univerzitních budov. Navolil jsem si předměty jako například Ruská frazeologie nebo Ruský folklor, ze kterého jsem na konci pobytu skládal zkoušku. Díky individuálnímu studijnímu plánu, který mi udělili, jsem si mohl navolit a navštěvovat jakékoliv přednášky a užívat jakékoliv studijní materiály v internetovém systému.

Podávání přihlášky do Ruska byl běh na dlouhou trať. Z ruské strany to poměrně trvá. Nejdříve jsem musel v prosinci 2017 podat přihlášku, doložit test na HIV, přeložit diplom o předchozím vzdělání. V přihlášce jsme s přítelkyní uvedli dvě univerzity z Moskvy, abychom měli co největší šanci jet spolu. Na konci července mi přišlo oznámení, že jsem byl poslán do Bělgorodu. Naštěstí přítelkyně byla poslána taktéž na tu samou univerzitu do toho samého města, proto jsme žádost nestáhli a rozhodli se jet. O vízum jsem mohl žádat až první týden v září. Tou dobou jsem myslel, že už budu dávno v Rusku, ale než mi z ruské univerzity poslali zvací dopis, nějaký čas to trvalo. Vízum jsem dostal 12.9. a 13.9. v jednu hodinu ráno jsem odlétal z Prahy do Bělgorodu s přestupem v Moskvě. Letenka z Prahy do Bělgorodu mě stála 4770 Kč a kupoval jsem ji na internetových stránkách Aeroflotu. Zpáteční letenka mě stála 5202 Kč a kupoval jsem ji někdy o Vánocích přes internetový portál kiwi. Aeroflot nabízí přepravu velkého kufru do 23 kg, malého příručního zavazadla do 10 kg a druhého příručního zavazadla do 5 kg. Cestovní pojištění jsem si zřídil u AXA.

Ještě před odletem nám bylo řečeno, že na ruských kolejích je zakázáno bydlet v páru (pouze manželé), proto jsme si hned po příjezdu našli byt. Byl jenom patnáct minut pěšky od školy a mohli k nám chodit přátelé na návštěvy a na pivo, což na kolejích není ani jedno povoleno. Domácí byli nápomocní a vstřícní, takže to bylo příjemné i v tom, že jsme se měli na koho obrátit. Za byt jsme platili asi tolik, kolik bychom platili za kolej v Česku. Vařili jsme si doma, protože jídlo v menzách by vyšlo cenově draž. Jinak kolem univerzitních bloků je plno kaváren, kam mnoho studentů chodilo na obědy a podobně. S autobusy v Bělgorodě je to trochu komplikovanější. Dovedou člověka všude, ale nemají určený čas, takže člověk musí chodit na zastávku s předstihem. Doporučuji aplikaci 2GIS, díky které jsme se v Rusku neztratili. Ukazuje přesné trasy MHD, vchody do budov a podobně. Funguje i offline, stačí si jen předem stáhnout dané město.

Stipendium z české strany bylo 5700 na měsíc (za 4 měsíce jsme to dostali rovnou chvíli po příjezdu, v lednu pak poslední částka), od Ruska to bylo proměnlivé, pohybovalo se to kolem 3000 rublů. Museli jsme si zřídít účet u ruské banky, aby nám peníze chodili na

účet a nemuseli jsme každý měsíc 30. chodit osobně na finanční oddělení vyzvedávat stipendium. Kartu je ale potřeba v každém případě na konci studijního pobytu zrušit, protože měsíčně strhává 30 rublů a kdyby to člověk nezrušil, načítalo by se mu to do dluhu (záleží ale samozřejmě, u jaké jste banky. My jsme byli u Sberbank). Pokud by člověk bydlel na koleji, která cenově vychází opravdu za hubičku, dá se s tím využít i použít to na drobnější cestování. Za byt už jsme samozřejmě museli doplácet ze svého, stejně tak za výlety do Moskvy a Petrohradu. Autobusem po Bělgorodě cesta stojí 20 rublů, je trochu nepříjemné, že pokud člověk přeseďá, musí to zaplatit v obou autobusech. Za telefon jsem platil 300 rublů na měsíc, byla v tom neomezená data a volání, sms ale braly větší částku. Párkrát jsme využili i taxi, u něj se člověk po Bělgorodě vejde do 200 rublů. Je však potřeba užívat mobilní aplikaci YandexTaxi. Velmi pohodlnější a levnější než od jízdných taxikářů, kteří jezdí sami bez záštity.

Volného času jsem pro sebe měl celkem hodně. Město je srovnatelně stejné jako Brno, co se týče obyvatel. Centrum je v relativně dobrém stavu. Navštěvovali jsme s přítelkyní muzea a dvakrát jsme byli i v místním městském divadle. Jsou tu rozsáhlé parky a promenády včetně stálých pouťových atrakcí. Začátkem studijního pobytu jsme navštívili i nově postavené zoo. Na univerzitě funguje Anglický klub, kde ruští studenti sami organizují pro cizince a jiné studenty tematické hodiny v angličtině. Je to skvělá příležitost si udržet aktivní angličtinu a získat nové přátele. Ohledně klubu a dalších studentských akcí je potřeba se poptat u samotných studentů. My jsme se o klubu dozvěděli až po měsíci. V okolí Bělgorodu doporučuji si zajet do Voroněže, Kursku nebo na Prochorovku. Do prvních dvou měst se dá dojet levně na Blablacaru, do Prochorovky jezdí regionální vlak, vlakem je to dražší. Krásné je také Dubovoe, to je hned za Bělgorodem a dá se tam dojet městskou dopravou. Vlak do Moskvy jezdí 3krát denně průměrně se dá lístek koupit za 1000 rublů. Záleží na tom, jak moc dopředu si ho koupíte. Cesta vlakem trvá 7 hodin. Vlakem jsme dojeli i do Petrohradu, cesta sice trvá 16 hodin, ale jede se přes noc spacím vagonem a jízdné je jen nějakých 1800 rublů, takže se člověk vyspí a ráno je na místě.

Největší problém byl s prodlužováním víza. Byli jsme v Rusku teprve 14 dní, stihli jsme jen výlet do Voroněže a oni nám chtěli zabavit pasy až do začátku prosince (do doby, než nám má podle všeho definitivně skončit platnost prvního víza). Nakonec jsme si je vyžebrali zpátky v polovině listopadu, i tak jsme ale měsíc a půl byli uvězněni ve městě bez možnosti výjezdu, což nebylo moc příjemné, když to byla dobrá čtvrtina z celého pobytu. Vzhledem ke zkouškovému od začátku ledna bychom nestihli jet do Petrohradu, pokud by nám je nevrátili dřív. Na každý výjezd bylo navíc potřeba si vyzvednout migrační kartu, kterou jsme hned začátkem pobytu museli povinně odevzdat na migrační oddělení univerzity. Bez migrační karty je cestování mimo město zakázané. Pro vyzvednutí karty jsem potřeboval podpis od vedoucího katedry a někoho z mezinárodního oddělení.

Člověk, co jede do Ruska, by se měl obrnit trpělivostí na případné papírování a shánění podpisů a dalších potřebných dokumentů. Výsledek ale může stát za to, a navíc se tím získá hodně nových zkušeností do dalšího cestování.

Studijní pobyt ve mně zanechal velký dojem, protože jsem Rusko mohl poznat také z jiné strany, než skrz turistické návštěvy Moskvy a Petrohradu. Nakonec i relativně na Rusko malé město, může nabídnout mnoho zajímavých míst, lidí a situací, které člověka posunou dál.